

Wspomnienie o mgr. inż. Eugeniuszu Biczu

Воспоминание о магистре инж. Евгениушу Бичу

Eugeniusz Bicz, M.Sc. Eng., Obituary

24 grudnia 1985 r. zmarł mgr inż. Eugeniusz Bicz, zasłużony leśnik i patriota, który przez blisko 50 lat pracował w administracji lasów państwowych, uczestnicząc ponadto do ostatnich swoich 85 lat życia w działalności społeczno-naukowej leśników.

E. Bicz urodził się 14 października 1900 r. w Myślenicach w woj. krakowskim, gdzie ukończył szkołę średnią. Otrzymanie świadectwa dojrzałości zbiegło się z odzyskaniem niepodległości naszego narodu w 1918 r.

Patriotyczne wychowanie, które wyniósł z domu rodzinnego i ze szkoły, było impulsem wielu Jego szlachetnych poczynań. I tak jak cała ówczesna młodzież, owiana duchem patriotycznym, także i On wstąpił w szeregi tworzącego się Wojska Polskiego.

Na przełomie lat 1920/21, jako oficer, odznaczony Krzyżem Walecznych, uzyskał zwolnienie z wojska i rozpoczął studia na Wydziale Rolniczo-Leśnym Uniwersytetu Poznańskiego. Nie mając znikąd wsparcia, o własnych siłach, z samozaparciem kontynuował studia. Jeszcze przed

ich zakończeniem rozpoczął pracę w Dyrekcji Lasów Państwowych w Poznaniu w 1922 r. w Dziale Urządzenia Lasów, pracując jako taksator, a następnie jako kierownik drużyny urządzeniowej.

W 1934 r. objął Nadleśnictwo Osiek, gdzie pracował do wybuchu wojny w 1939 r.

W czasie wojny dzielił los wysiedlonych przez okupanta leśników z Wielkopolski i Pomorza. Podjął pracę w Inspekcji Leśnej w Radomsku. W 1940 r. wstąpił do ZWZ-AK i jako por. „Farys” brał czynny udział w działalności sztabu Obwodu AK Radomsko. Pełnił funkcję kierownika referatu Służby Ochrony Powstania, współdziałając również z oddziałami partyzanckimi działającymi na tym terenie.

W tej patriotycznej i ofiarnej działalności wspierała go jego Małżonka „Irka”, która pracując jako siła pomocnicza w Inspekcji Leśnej, dzięki doskonałej znajomości języka niemieckiego, dostarczała dużo cennych wiadomości dla wywiadu oraz współdziałała w wyrabianiu fałszywych kart zatrudnienia, ułatwiających wielu członkom AK poruszanie się w terenie.

Za postawę patriotyczną i zasługi wojenne mgr inż. E. Bicz został odznaczony m.in. Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami, Medalem Wojska i Krzyżem Armii Krajowej.

Po wyzwoleniu kraju powrócił na swe dawne stanowisko, po czym w 1947 r. przejął Nadleśnictwo Konstancjewo w DLP w Toruniu. W 1956 r. — aby ułatwić dzieciom kształcenie się na wyższych uczelniach — przeniósł się do Poznania, gdzie pracował początkowo na stanowisku głównego inżyniera ds. zagospodarowania lasu, a następnie na stanowisku starszego inspektora w OZLP Poznań, do chwili przejścia na emeryturę w 1970 r.

Sumienną oraz z zapałem wykonywaną pracą wniósł znaczny wkład w zagospodarowanie lasów Wielkopolski i Pomorza. Oprócz rzetelnie wykonywanych obowiązków zawodowych zawsze znajdował czas na pracę społeczną, dzieląc się swymi doświadczeniami i służąc radą kolegom i podwładnym, gdy się o to zwracali.

W życiu społecznym brał czynny udział w Polskim Towarzystwie Leśnym, w Związku Bojowników o Wolność i Demokrację, w Stowarzyszeniu Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa, w organizacjach związanych z problemami leśnictwa. Jego osobowość cechowało bogactwo ducha, na które składały się wrodzona inteligencja i skromność, silna wola, prawy charakter i wysoka kultura osobista.

Jego życzliwość dla otoczenia i pogoda ducha sprawiały, że był powszechnie lubiany i szanowany.

Pogrzeb mgr inż. E. Bicza odbył się 2 stycznia 1986 r. na cmentarzu górczyńskim, gdzie w imieniu Koła Seniorów SITLiD, leśników-kombatantów i kolegów z Okręgowego Zarządu Lasów Państwowych pożegnali śp. Zmarłego autorzy niniejszego wspomnienia, składając pograżonej w żalu i bólu Rodzinie, dla której był wzorowym, kochającym i troskliwym mężem, ojcem i dziadkiem, szczere i serdeczne wyrazy współczucia.

Cześć Jego pięknej pamięci!

Jan Podkanowicz, Florian Budniak